

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Semne de pace.

Toată lumea vestesce pacea pretutindenea. Ministrul nostru de esterne predică pacea în delegațiunile întrunite, și ca coroană a păcii glorificate impunge în Rusia amenințându-o cu forțele armate ale Germaniei și Austro-Ungariei. Pace voiesce și principele de Bismarck, și aceasta o scim din rostul domnului Brătian, carele asemenea domnului de Bismarck nu mai pacea o voiesce.

După pace se bate și Rusia, trimitînd pre ministrul său de esterne în Europa, spre a vesti continentului iubirea de pace a colosului dela Nord.

De pace visează și Bulgaria, de pace mica Grecie, tot asemenea putreda de Turcie. Toată Europa pacea o doresce.

Singură Franca turbură pacea europeană. Așa cetim în diarele germane.

În fața acestei privești ne vine în minte proverbiul vechiu: *Si vis pacem, para bellum.*

Cumcă pacea va fi de lungă durată, avem semne vădite. Raporturile între China și Franca devin tot mai încordate, încât ați mâne ne trețim cu răsboiul formal. Relațiunile între Germania și Franca se manifestează și de și în presa europeană. Amiciția dintre Germania și Rusia o caracterizează un corespondent din Londra al diarului „Gazette diplomatique”, pe care noi o reproducem după traducerea diariului „Națiunea”:

„Marea punere în scenă, care a înconjurat întrederea împăraților Germaniei și Austriei la Ischl, audiența acordată la Gastein de împăratul Wilhelm d-lui de Kálnoky, în fine întredederile din Salzburg între acest din urmă și dl de Bismarck, toate acestea aveau de scop tangibil de a impresiona pe Rusia pentru a o depărta de Bulgaria, după cum i se întemplantase la Belgrad și la Bucuresci.

„Întrederea dela Salzburg, cu deosebire, a fost făcută cu scopul acesta cu mare pompă. D. Kálnoky aduse cu dânsul un dosar militar întreg și între cei doi bărbați de stat se făcu învoirea ca în caz de răsboi între Austria și Rusia, patru corpuri de armată germană să ocupe Polonia până la Vistula. În cazul, puțin probabil însă, a unui răsboi între Germania și Franca, Austria, din parte-i să puie la dispoziția Germaniei patru corpuri de armată, destinate a opera în Germania de Sud. Trupele hotărîte pentru scopul acesta ar fi al 8-lea și al 9-lea corp, (Boemia), a 3-a divizie de infanterie (Linz) și trupele mobile din al 14-lea corp au-

striac (Insbruk); trupele, care vor trebui să completeze armata asta vor fi alese mai târziu.

„Pentru ca armata austriacă să poată să lupte întreagă în potriua Rusiei, Serbia va fi invitată să ocupe Bosnia și Erțegovina. Se va plăti astel un tribut simțemintelor naționale ale Sêrbilor; dar, după victorie, lucrurile vor fi puse iar în starea lor, afară de o rectificare de frontieră pentru Serbia.

„Scopul principal al întregii acestei înscenări fiind de a sustrage pe Bulgaria influenței rusesci ne putem aștepta la o mare descordare și la declarațiuni prea pacifice din Berlin și Viena, dacă Rusia va consimți să și retragă oficerii săi din armata bulgară, și să lase pe viitor, oficerilor germani grija de a organiza și de a instrui armata principelui Alexandru. În genere, Liga austro-germană trebuie să îmbrace pretutindeni caracterul unei înțelegeri făcute numai cu scopul de a menține pacea, însă bine înțeles, pacea cum o înțeleg și cum o voiesce Germania și Austria.

„Diplomația europeană e unanimă a recunoasce rolul șters, care s'a rezervat Italiei în toată această înscenare.

Amiciția noastră cu Rusia încă nu lasă nimic de dorit. Raporturile între ambele monarhii sînt atât de normale, încât comitele Kálnoky află de consult a spune *urbi et orbi* că la eventualitatea unui răsboi Rusia nu ne va afla numai pre noi de noi, ear diarul ministrului nostru de esterne „Pester Lloyd” în numărul său din 18 Noemvre a. c. se măgulesce scriind următoarele:

„Cu toată neîncrederea adusă buletinelor oficiale, neîncredere resbunată prin experiență — trebuie să recunoasem fără nici un optimism, că rescoala în Serbia e oprimată cu desevêșire. Prin aceasta însă nici pe departe nu e delăturată criza în noul regat, din contră se pare, că acuma urmează partea cea mai grea a problemei; căci contra resculațiilor trimite omul un număr oare care de trupe, și dacă acestea nu sînt suficiente, se trimite un număr și mai mare, și aceasta se continuă, până se suprimă revoluția presupunîndu-se se înțelege — că sînt bani din destul pentru plățirea trupelor. După ce însă acuma s'a ajuns ceea ce se putea ajunge numai și numai prin forță materială, se recere să ni se dovedească că după introducerea referințelor normale se poate governa și fără forță pe cale constituțională. Dorim din adîncul inimei ca regelui Milan să-i succedă a o dovedi aceasta, noi vom privi cu viu interes silințele dînsului în direcțiunea aceasta, mai departe nu mergem, că n'avem nici dreptul

nici necesitatea de a ne mesteca în afacerile curat interne ale Sêrbiei.

„Cu totul altcum s'ar fi desvoltat lucrurile, dacă n'ar fi succes a oprime rescoala, sau dacă aceea ar fi luat dimensiuni mai mari, lătindu-se pe teritoriul vecin cu noi, sau când ar fi periclitat esistența dynastiei actuale. Astăzi când pericolul este alungat pentru cât-va timp, putem vorbi asupra acestei afaceri fără nici un scrupul, și fără a ne teme că un asemenea limbaj fără rezervă va provoca nelinisciri în monarhia noastră, sau că se va privi de amenințare de cătră Sêrbia; din contră el va contribui de a aduce la reson pre cei ce se leagănă în credința, că ceia ce nu le-a succes pentru prima dată, le va succede a doua oară mai bine.

„În asemenea împregiurări — și aceasta trebuie să o spunem fără rezervă — dacă ar fi intrat eventualitatea atinsă de noi, n'am fi lăsat la nici un caspe Sêrbia în baltă, și nici de altă dată nu o vom pute lăsa. Se presupune de comun, că între monarhia noastră și Sêrbia există contract formal, care pentru unele anumite casuri ne prescrie oare cari obligăminte; deși aceste presupuneri sînt foarte lățite la locurile bine informate, nouă ne lipsesc dovedile pentru legitimitatea acestora, și pentru aceea și abstragem cu totul dela asemenea presupuneri.

„Pentru noi e tot una, dacă există sau nu asemenea contract, ceea ce scie toată lumea e faptă, că Sêrbia, care șir de ani întregi a fost declarată pe partea Rusiei, și prin aceasta pentru noi a fost obiectul îngrigirilor mai mari sau mai mici, de vre-o câțiva ani a ajuns la cunoștința mai adevărată a intereselor sale, și a legat referințe cu monarhia noastră, cari din an în an deveniseră tot mai intime și cari și la poporul sêrb devin tot mai populare, fiind că dela înființarea lor datează prosperitatea țerei în toate clasele populațiunei. Serbia fără nici o rezervă se poate considera ca aliata Austro-Ungariei — deși nu după nume, totuși după interese, se poate considera de membru considerabil în liga de pace, al cărei fundament l'formează raportul amicabil dintre Austro-Ungaria și Germania. Se poate că junele regat vecin nu stă numai singur în această ligă de pace, el este însă cel dintâiu, care se pare a sta pentru moment în fața unui pericol serios, și încă — fie ori cari vor fi imediatele motive ale revoluțiunei — în ultima linie pentru loialitatea și sinceritatea, cu care s'a alipit de monarhia noastră. Un asemenea aliat în momente de pericol nu poate fi abandonat. Aici s'ar fi dat prima ocaziune de a arăta că plătise amiciția Austro-Ungariei, dacă ea în timpurile ori-

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Mai multe voci se ridicară apoi provocând asistența maiorului în contra întriganților și înșelătorilor, dară el ceru tăcere daclarând că voiesce să audă din gura preotului prima explicație a scenei stranie, ce o găsise la intrarea sa.

— N'ar fi mai convenabil, răspuse dl Akerstrom, să-mi fac explicația aceasta într'altă odaie?

— Da, șise maiorul, să trecem în cabinetul baronului. Caporale, fă să treacă și persoanele de aici una după alta, și ai de grije să nu rămână nimenea sau să se tragă prin altă ușe. Domnule preot bine voiesce a trece întâiu împreună cu dl doctor Stangstadius și cu medicul dlui baron.

Apoi însemnându-i Cristian pe bătrânul conte de Nora și pe fiul său, cari manifestară intențiunea loială de al ocroti, maiorul îi invită a merge liberi și îi trată cu mare considerație făcîndu-le interogator.

Instrucțiunea faptelor, fu foarte minuțioasă; maiorul însă nu-și luă multă vreme spre completară ei pentru a satisface dorința nerăbdătoare a lui Cristian și a dlui Goefle, dând ordinul eliberării bătrânului Stenson, pe care Iacob îl văduse cu dureri ducîndu-l cu o oară mai înainte în turn. Cristian voia să fugă însuși într'acolo, maiorul însă se opuse, și fără a esplica conduita sa el ordonă a duce imediat pe Stenson la Stolborg și al instala în locuința cu toate considerațiile posibile, dară să nu comunice cu nimenea sub pedeapsa cea mai severă în contra ori căruia ar călca ordinul acesta. Apoi trimise în locul lui Stenson, în prinsoarea castelului pe Iohan și patru lachei însemnați de preot, că a voit să atace viața lui Cristian. Aceia, cari se mulțămîră al injura, se grăbiră a nega faptul; ei fură admoniați și amenințați cu predarea justiției la cas, când ei ar recăde în greșala lor.

Dară le trecu pofta. Cu toate că nu erau decât puțini oameni împrejurul maiorului în momentul acesta, ei simțiră că dînsul are legea și dreptul pe partea sa, tot așa ca și curagiul și voînța. Ei și gîciră după ținuta sa, că maiorul a înștiințat restul companiei sale, și că, dela un moment la altul avea să sosească indelta întreagă în castel.

În absența unui alt magistrat, de oare ce rēposatul stăpîn al castelului luase asupra-și conform privilegiilor sale, toată autoritatea cantonului și de

oare ce el n'avea succesori până la alt ordin, maiorul se constituî asistat de preotul parohiei drept autoritatea civilă și morală, și de dl Goefle drept stătuitor. El făcu de i se aduse toate cheile și le dădu lui Iacob, pe care îl constituî maiordom și păzitor a tuturor lucrurilor, dându-i o asistență specială de doi soldați, ca să se facă respectat de ceialalți servitori ai casei, la cas de nevoie. El însărcină pe medicul cu îngrijirea funebrațiilor baronului, și declară, că are să proceadă împreună cu preotul, cu dl Goefle, cu locotenentul și cu patru martori aleși de moștenitori, la căutarea testamentului, deși Iohan declarase că baronul n'a testat.

Moștenitorii, la început foarte spêriați și foarte iritați, se linisciră vîdînd că nici maiorul, nici dl Goefle, nici Cristian nu vorbeau, de un nou competent. Ei erau vr'o doi spre-dece, cu toții rēu intenționați unii pentru alții, deși se uniseră cu îngrijirile lor pe lângă stăpînul castelului și pădîră prada lor comună. Bătrânul conte de Nora, cel mai sêrac dintre toți, își conservase singur dignitatea sa față cu ei și cu baronul.

De oare ce testamentul, ori și cum ar fi fost, nu putea aliena drepturile lui Cristian, acesta înțelese din privirile și din nesce cuvinte a dlui Goefle, că ei căutară testamentul numai, ca să molcomească banda lacomă a moștenitorilor și să câștige timp, până ce se vor vedea în stare, să lucrede pe față. Cristian tot așa bine înțelese din tăcerea es-

tice poate fi scutul statelor mici din Orient, sau că ea este a se privi numai ca obiect de lăcș, cu care în zile de pace poți forma staturi, însă în vreme de nevoie ești silit a o considera de obiect nefolositoriu.

„Dacă în asemenea momente am fi remas datori cu dovedirea amicitiei noastre, dacă din ori și ce motive am fi refusat, sau am fi întârziat a da mână de ajutoriu aliatului amenințat, atunci de bună seamă nu s'ar mai fi aflat vre-odată stat, care să fie destul de nebul, să lege vre o referință mai de aproape cu monarhia noastră, sau că doară pentru dragul unui amic atât de nemernic și perfid să abdică de un puternic protectorat, care pe cei luați sub scutul său nu i-a abandonat nici odată.

Nime se nu-și facă iluziuni despre importanța deciziunii acesteia a monarhiei noastre. Nu e imposibil, din contră noi o dechiarăm chiar de probabilă împrejurarea, că în momentul, în care vom întinde amenințatului aliat puternicul ajutoriu, pe care-l poate pretinde cu drept dela noi, în același moment la spetele micilor inimi ai acestui vecin se poate ridica un oarecine, care e cu mult mai puternic, și pentru care nimicirea vecinului nostru e învingere îndirectă. Nu e imposibil, din contră e foarte probabil, că atunci vom fi în perspectiva de a veni în conflict și cu acest inamic puternic, și noi suntem cei din urmă, carii am nesocoti periclii unei asemenea eventualități. Cu toate aceste o spunem verde, că în asemenea casuri aceasta nu ne-ar pune pe gânduri, și că am sta vërtoși în fața pericolului, fie el cât de mare va fi, și nici pe departe nu ne-am cugeta la retragere, căci prin retragere ne am perde onoarea, vaza, influința și încă multe altete și preste aceste ne-am face de ris și batjocură înaintea inamicilor noștri. Dintr'altel periclu despre care e vorba aici, e de natură, că el nu se ivește, când se arată omul, că nu-i este frică de el; atunci l' delături mai sigur, când stai voinic față în față cu el. Curajul propriu al omului însuflă fără voie curajiu și amicului amenințat imediat, și consciința, că el poate conta la ajutoriu puternic, în cele mai multe casuri ajunge, și astfel nu e lipsă de ajutoriu factic.

„Nu scim, dacă în cercurile noastre normative s'au ocupat oameni cu ideile desfășurate aici de noi atunci, când acum de curând nori grei acopereau orisonul Sêrbiei, credem însă că o putem presupune aceasta. Ne putem bucura — și popoarele monarhiei se și bucură din inimă — că de astădată nu s'a simțit necesitatea de a pune în practică aceste idei. În onoarea monarhiei noastre însă vom a presupune și trebuie să presupunem că oamenii au fost pregătiți pentru cazul cel mai rău chiar, pregătiți în toate direcțiunile, și că tot astfel vor fi gata și în viitoriu la asemenea ocaziuni. În sud și sudost nici acum nu e senin orizontul cu desevărsire, și vântului, care dispăre ați fără a fi făcut pagubă, i poate urma un altul, care nu va dispăre așa de în linisce. Cu provocare la asemenea eventualități și în cercurile guvernului și în cele ale populațiunii trebuie să ne clarificăm în privința ținutei, care ni o prescrie la asemenea cas nu numai postulatele onoarei și ale buneicuiințe politice, ci și chiar interesele noastre incele. Posibilele pericle și jertfe trebuie totdeauna bine cumpănite înainte de a pași cu alte state în relațiuni „mai mult ca normale“; trecuți odată preste aceasta, acela de care ne-am apropiat mai tare, trebuie să

presivă a amicilor săi în privința cu densus, că momentul n'a venit încă a se da pe față, și că până la un ordin nou, acușatiunea asvêrlită de Iohan asupra pretensiunilor sale avea să fie considerată ca și când nu s'ar fi făcut.

Moștenitorii acceptară, precum ușor se poate gândi, cu bucurie situațiunea aceasta, ei păreau că întemeiază pantomima tăgăduitoare a dlui Goefle și aerul de perfectă siguranță foarte naturală, ce luase Cristian din momentul, când se vedu liniscit de soartea lui Stenson. Cristian sprigină dar așa intențiunile amicilor săi neînșotindu-i la căutarea testamentului; el avea de gând să afe, dacă Margareta este în societatea contesei Elveda în galerie.

Ea îl recunoscă îndată, ce-l vedu:

— A! a! dișe ea veselă, Dta n'ai plecat încă, sau te ai întors domnule fantom? Dar în ce costum ești? Vii dela vênătoare pe la mezul nopții?

— Tocmai, doamnă contesă, răspuse Cristian vedând îndată, din aerul vesel a mătușei Margaretei, că în spiritul ei nu era vorbă de escursiunea nepoatei sale. Am fost la vênătoarea ursului foarte departe și tocmai sosesc să aud evenimentul...

— A! da, moartea stăpênului! dișe contesă pe ton leger. A isprăvit. așa-i? și acum poți respira. De mine a fost rău! Din apartamentul meu s'au auzit toate gemetile agoniei sale, și eu am fost nevoită să fug în camera tinerei Olga, care m'a regulat cu altă musică. Biata fată e foarte nervoasă

scie pozitiv, că el nu posedă numai vorba noastră, ci la vreme de nevoie și fapta noastră.

Revista politică.

Sibiu, în 9 Novemvre.

În dieta din Budapesta proiectul pentru căsătoria între creștini și evrei este pus la ordinea zilei, și după cum se poate judeca, va fi primit fără mult șgomot.

În ședința de luni deputatul Mocsáry a făcut următoarea interpelațiune.

„Este adevărat că ministrul president negociază cu generalul de cavalerie Filipovici pentru primirea demnității de ban al Croației?”

„Este adevărat, că numitul general n'a fost denumit până acuma pentru cuvântul, că el a voit să estindă cercul de influință al banului și asupra afacerilor, cari conform legii în vigoare, nu compet banului?”

Interpelarea s'a predat ministrului president spre a răspunde.

Principele de coroană al Germaniei fu primit în Genua cu mare solemnitate.

Locul, unde va debarca principele de coroană nu se signalizează încă. La început era designat portul Barcelona, care din temerea de demonstrațiuni fu delăturat. Acuma se vorbește de portul Valencia. Locuitorii din Barcelona au protestat contra presupunerii unei demonstrațiuni din partea locuitorilor.

După o scire a țiarului „Nemzet“ congresul național sêrbesc nu se va ține în anul acesta. Ce privește locul ținerei acestui congres ministrul și rezervă sie-și dreptul disignării odată pentru totdeauna.

Ministrul de esterne al Franciei Challemer Laccour și-a dat dimisiunea. Locul lui l'a ocupat Jules Ferry.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Ucea inferioară, în Noemvre 1883. Onorabilă redacțiune a „Telegrafului Român“. În Nr. 110 al „Gazetei Transilvaniei“ a apărut o corespondență subscrisă de Georgie Buzulescu, care de sigur după ideile sale nedumerite, și după informațiuni sinistre se încercă a compromite și discredită înaintea publicului și a națiunii române școala confesională română din Comuna Ucea inferioară a cărui membru sunt și eu.

Numitul arată în corespondența sa, că învățământul școlariu poporal în numita Comună este de tot părăsit și uitat, că școala se privește ca fiică vitrigă și că progresul față cu învățământul este mai nimica.

Înșiră decimi de ani, pre când densus nu era născut, și care cum poate sci și istorisî progresul școlii dela anul 1850 arată mai de parte, că a funcționat ca învățatoriu un canton bisericesc fără de nici o pregătire un șir de ani cu un salariu dela 30—40 fl, relaționează că directorul local Iosif Opriș în mod absolutistic, schimbă și tocmește când voește învățatori după placul său etc. După cum se poate vedea în corespondența sa: Este frumos a

și când i-am spus, că în loc să vedem marionetele noi avem să plecăm prin negură sau să rămânem în casa unui moribund, până ce i-ar plăcê să-și dea sufletul, ea cădu în convulsiuni îngroșitoare. Rușoacele aceste sânt superstițioase! În sfârșit ia-tă-ne liniscite, precum șperez, și eu am să plec, căci aici este vorba, cred să sune un clopot mare ce nu se pune în mișcare decât la moartea sau la nașterea stăpânului domeniului. Dar așa eu mă duc, căci nici dormi nu voi pute, și clopotul acesta de moarte îmi face idei prea negre. Ascult, nu s'aude clopotul?

— Așa cred, răspuse Cristian; dară nu vei duce și pe contesa... nepoata Dtale? Și el adause în mod foarte ipocrit:

— Mare prost sânt, de nu-mi aduc aminte de numele ei.

— Șiret mai ești, răspuse contesa ridând. Dta i-ai făcut curtea, și te ai împotrivit baronului din amor cătră ea. Ei bine aceste nu mă supără; ele se țin de vârsta Dtale, și altcum, Dta ai arătat, împotrivindu-te șermanului baron, o temeritate ce nu mi-a deplăcut. Este mult bine în Dta, eu mă pricep la aceste, și acumă ved, cât de puțin s'a potrivit cu caracterul Dtale lecțiile de supunere și de prudență ce ți le-am dat atunci. Dta ești pe altă cale: căci sânt două, ca să-ți ajungi ținta, destoinicia sau îndrăsneala. Ei bine, Dta ți ai ales calea cea mai scurtă, calea capetelor rele și a cutezătorilor. Trebuie să te duci în Rusia șcumpul meu. Dta

tracta cestiuni de interes general și special a se interesa de viitoriu generațiunii prezente și viitoare — și mai vërtoș de cauza și progresul învățământului; — însă cine voește a se face mare, vedit și cunoscut întregului public, acela să fie singur unul, carele lucră din puteri la astfelu de ataceri, ca model și cu spirit înflăcărât pentru cultură! — Nu însă să fie contrariu, periculos cu fapta și cu cuvântul, precum a făcut o și o face George Buzulescu — căci pentru școale nu a făcut un pas, și nu a lucrat întru nimica la înaintarea și desvoltarea școlii — ca și unul, ce nu are idei de progres și înaintare.

Când am cetit corespondența dată, mi s'a revoltat tot spiritul de astfelu de șcornituri malițioase și reuțăcioase, produse numai din interese personale, cu scop de a negri comuna și învățământul școlar, deamna și meritata persoană a preotului local înaintea Onor. public, care au stăruit cu toate puterile și ajutoriu, de s'au clădit în comună școala de materie solidă cu 4 încăperi — și cu multă greutate, fiind Comuna de o parte mică, de altă parte n-dispunând de nici o avere și venite, și care numai prin aruncări și repartițiuni, și acopere lipsele sale. Spre a se informa onorabilul public cetitoriu despre starea adevărată a lucrului mi iau permisiune în detaiu contra celor arătate în corespondență a arăta starea adevărată a lucrului în următoarele: Comuna noastră în tot decursul școlar au avut învățatori apți — au funcționat ca la 15 ani un Individ ce au avut calitățile și însușirile recerute, posedând Atestat de calificațiune — și nu cântor simplu cu salariu de 80 fl — și care ca atare recunoscut de apt fu ales de 4 comune ca Vice Notariu cercual servind preste 5 ani în acel timp cu laudă. Școala în anul 1880 au fost închisă de auctoritățile mai înalte politice competente, grășând în comună morbul de aughină, difteritică și bubatul de mai multe specii, și pentru aceea nu sau putut ține prelegerea cu copii în școală; murind mici și mari preste 120 de persoane și în care timp învățatorul fost Vasilie Corcodel au pășit la altă stațiune învățătorească în Porumbacul de jos, și apoi după încetarea morbului au pus Comuna pe cine au aflat în restimp de 2 luni de zile cu 30 fl. nu cum dișe dl corespondent cu 20 fl.

Ce se atinge de învățământ în anul 1882/3 lucrul au stat astfelu: Eforia școlară au voit a deschide concurs pentru învățatoriu cu leafa de 120 fl. v. a influențând la aceasta preotul Iosif Opriș; dară în timpul ce se lucra la aceasta corespondențele numit, ca să nu remână fără leafa sciind că densus nu poate concura din cauzele sale private la postul de învățatoriu — au băgat intrigi în poporul comunal cu fapta și cu beutură — și așa eforia școlară au fost împedecată de a deschide concurs, obligându-se numitul a învăța pruncii din comună, cerând ai plăti de tot pruncul 2 fl. și care așa a tăcut acord cu părinții pruncilor — și că densus fiind în funcțiune de expeditore postal — au diș: că densus nu merge în școală pentru depărtare, ci i învață în casa sa sub nume de privat — și așa prelegerile s'au ținut; dară nu în școală, pre când preotul nostru au cuvântat în biserică, că pruncii în școală trebuie să învețe — și cauza la nedeschiderea ușei școlii este corespondențele faimos, care în loc cum se ține de inteligență, să lucre pentru binele și interesul comunal, au lucrat contra numai să strice ce alții au făcut. Că densus

ești frumos și îndrăsneț; el te-a băgat în seamă, — și are intențiuni asupra Dtale. Dta mă înțelegi.

— Nici decum, doamnă contesă!

— O! totuși! Creditul lni Orlof n'are să fie vecinic și cutare interese pot combate interesele dtale... Dar așa mă înțelegi? La nepoata mea să nu mai gândesci; Dta poți pretinde o fericire mai frumoasă, și, de oare ce la moment nu ești nimic, nici măcar nepotul dlui Goefle, căci el nu te recunoaște nici drept fiu natural, eu te avertizez că am să-ți arăt ușa, decumva te vei presenta la mine cu naiva intențiune a plăcê Margaretei; la Stockholm însă te aștept, ca să te prezentez ambasadorulu, care are să te ia în serviciul său. Dar așa la revedere!... sau, stăi, te duc cu mine.

— În adevăr?

— În adevăr, da. Eu las nepoata mea aici; ea a petrecut noaptea înșpăimântată de răcniturile moribundului, în casa parochială cu domnișoara Akerstrom, amica sa, cel puțin așa pretinde guvernanta sa. Ori și unde s'ar fi refugiat poltroana aceasta, domnișoara Potin are să place astăzi cu densus la Dalley sub conducerea lui Peterson, unui om de încredere. Dl Stangstadius mi-a promis că le va înșoți. Îi va părê foarte rău, bieteii fete, că ea a gândit, că vine cu mine la Stockholm; dar ea este prea tineră; ea n'ar face decât prostii în lume. Debutul ei are să fie în earna viitoare.

sul au învățat pruncii în anul 1882/3 dar se spună onor. public când? și ce examen au dat? apoi columniile și exprimările vătămate de onoare contra preotului nu vor rămâne neresplătite, că s'au și făcut pași de lipsă la judecătoria regiă cercuală.

Acum fiindcă nu domnesce în comuna noastră nici un morb epidemic, mulțămîta lui Dumnezeu — din 1 Noemvre a. c. s'au și început prelegerea cu pruncii în școală — avînd învățătoriu apt și de ajuns calificat provădit cu documentele recerute de calificățiune.

Binevoiască dar Onorabila redacțiune a da loc acestor șire în prețuitul diar „Telegraful Român“, spre a se pute convinge Onor. public despre neadevărurile corespondentului în „Gazeta Transilvaniei“ publicate. *)

George Silba,
representant în comitetul bis-ricesc.

Din camera României.

(Urmare.)

Altă curiositate: țările, cari au luat câte o bucată din Turcia nu le au cucerit, le protejează. Tunisul în teorie e tot independent; oștirea engleză va părăsi sigur Egiptul, dar Kedivul, apreciînd foarte mult calitățile belice ale soldatului englez, e probabil, că câteva mii resboinici Englezi s'au părăsescă coiful armatei engleze și s'au pusă fesul pentru ca să servească pe Kediv. Egiptul va fi independent. „Nu, sciu cum e în vecina noastră de peste Dunăre;“ dar cată ce am cetit în „România Liberă“, dela 25 Octomvre:

„Correspondentul din Petersburg al diarului englez Daily Telegraph, a avut zilele acestea o întrevedere cu generalul Soboleff. Generalul istorisî corespondentului că la 10 Maiu 1882 prințul Alecsandru Battemberg, care făcuse atunci o vizită în capitala rusească, îl surprinse cu propunerea de a primi postul de prim ministru Bulgar. D. Soboleff se împotrivi întîiu, prințul îl înduplecă însă, spunîndu-i că doară Bulgaria e tot Rusia.“

Va să dîcă, d-lor deputați, vedeți situațiunea noastră; sîntem la delniță, ca să mă serv de un termin de hotărnicie vechiu, sîntem cuprinși într'o țeară fără fruntarii sau cu fruntarii deschise. Ceea ce ne face să nu suferim și mai mult de această situațiune strîmtoată este — trebuie să o recunoașem — rivalitatea de interese și de influență dintre Rusia și Austria în Orient. Situațiunea prezintă o analogie isbitoare cu o împregiurare din Germania: Hanovra tot așa se află între Prusia renană și Prusia cea-laltă, și cât timp a fost și influența austriacă și influența prusiană, care se țineau în respect una pe alta în Germania, Hanovra a trăit; îndată însă ce a sosit momentul, în care a trebuit să se hotărească prin puterea armelor, care din acestea două influențe rivale să dispară, scîți ce s'a întemplat; cunoașteți istoria: Hanovra n'a mai existat. Nu suspect intențiunea, sciu că toți doresc pacea, dar este o forță.

Dar este, ca să dîcă așa, și o forță fatală impusă de configurațiunea geografică, care este mai presus de buna voință oamenilor, ceva fatal. În asemenea împregiurări v'întreb pe d-voastră, dacă nouă nu ni se impune o politică conservătoare, ori-ce dorințe de a se schimba tractatul dela

*) Dăm loc acestei corespondențe spre a nu ni se face imputări de neinteresare pentru școlile noastre. Se face însă atent dl Corespondente, că astfel de rectificări se trimt spre publicare la diarul, în care a apărut articolul primitiv. Și după cunoștințele noastre, domnul redactor al „Gaz. Tr.“ nu deneagă ospitalitatea pentru asemenea rectificări. Red.

— Dar așa, dîse Cristian, ea are să petreacă încă un an singură în vechiul său castel?

— A! eu v'ed că dîsa ți-a spus suferințele sale. E foarte îndoișitor, și tocmai de aceea eu te duc în sania mea. Veți, eu îți dau o oară să te pregătesci, și apoi te află aici. Vrei?

— Nu sciu, respunse Cristian îndrăsnit, eu sînt foarte amorizat de nepoata dtale, te avertizez!

— Ei bine, eu n'am nimic în contră, dacă persistă pasiunea dtale! replică contesa. Când vei fi petrecut vre-o câți-va ani în Rusia și îți vei fi făcut multe ruble și mulți țărani, n'am să dîcă ba, decumva persistezi.

Și contesa se retrase, convinsă că Cristian se va ține de rendez-vous.

Ea abia dispăruse, precînd apăru domnișoara Potin, întrebînd de contesa; v'edînd, însă pe Cristian, ea îl infruntă sever. Ea a fost foarte îngrijată de Margareta și o căutase pretutindenea.

— Din norocicire, adause guvernanta, ea tocmai a venit cu amica sa Martina, a cărei maică nu s'a neliniscit, creșînd că s'a întărdat în apartamentele noastre; însă atâtea minciuni mă costează, ca să acoper faptele nesocotite ale Margaretei, și îți declar, că am să spui contesei tot, dacă nu-mi dai parola dtale de onoare, că părăsesci castelul și țeara aceasta îndată.

Cristian linisî pe buna Potin, dîcîndu-i că s'a

Berlin, nu poate să fie de cât în paguba noastră și prin urmare noi avem tot interesul în menținerea păcii; căci, d-lor cel puțin dela viitoriu adastăm ca fortificațiunile să dreagă ce au defectuos fruntariile noastre și ne trebuie câți-va ani ca să le terminăm. Organizarea creditului și cele-lalte insti-tuțiuni economice, precum și drumurile de fer în construcțiune, sînt menite să dea un mare avînt prosperității noastre care va avî influență asupra budgetului, ceea-ce ne va pune în pozițiune să organizăm puterile noastre, căci după contingentul anual, calculîndu-se pe 12 ani, noi, ar trebui să avem 360,000 oameni. Sînt, există instruiți, cu cadre chiar de sergenți și gaporali; oficerii însă ne lipsesc și oficerii nu se improvisează. Cât mai tîrziu va veni acel moment al conflictului, de care se vorbește, cu atît vom fi în condițiuni mai bune de a spune cuvîntul nostru și cât pentru mine, fac urările mele cele vii pentru pace, și din acest punct de vedere am salutat cu bucurie întreprinderea, care s'a făcut pentru ca să se înlătore ori-ce neînțelegere între noi și Austria, pentru că n'am vrî să încuragîm pe nimenea care speculînd neînțelegerile noastre cu una din puterile vecine, ar încerca prin o acțiune resbelnică să schimbe starea de lucruri de astăzi.

Acum, D-lor, neapărat că ați v'edut declarațiunile comitetului Kálnoky, cum că s'a tratat și cestiunea Dunărei, ne apărât că nu putem decît să imităm patriotismul Camerei austriace lăsînd guvernului libertatea de a rezolva cestiunea într'un mod practic; însă sîntem datori să spunem și noi guvernului credința noastră, că suntem siguri că va avî tîria d'a nu eși din punctul său de vedere de pînă acum, care era și al țerei. (Aplause.)

Acum două cuvinte mai am să dîc asupra capitulațiunilor și am terminat. D-lor, să-mi dați voce să v'ed spun în această cestiune. D-lor, cînd turcii au intrat în peninsula Balcanică, ei n'au avut două legislațiuni, cum avem noi, adecă: dreptul canonic și dreptul civil; ei n'au avut de cât o singură legislațiune: dreptul Șeri pe care nu'l putea aplica de cât preoții, pentru că dreptul lor civil făcea parte din legea religioasă. Judecătorii lor nu primeau să beneficieze de legile sfinte pe cei, cari nu' se închinau lui Mahomet.

De aceea turcii și au o organizațiune cu totul distinctă de a celor-lalte națiuni, adecă autoritatea absolută a padișahului asupra mahometanilor; însă pentru cele-lalte confesiuni a îmbrăcat pe șefii lor cu drepturi suverane, pentru că avea dreptul nu numai d'a judeca, dar și d'a executa sentințele.

Ast-fel societatea musulmană a fost compusă de o suveranitate superioară capului imperiului turcesc, sub care erau organizate diferitele suveranități timporale ale șefilor fie-căreia religiiuni.

Cînd Francisc I a încheiat capitulațiuni cu Turcia, adecă cînd a dobîndit dreptul să aibă reprezentanți ai țerilor creștine în Turcia reprezentanții puterilor străine prin puterea analogiei au dobîndit aceleași drepturi asupra supușilor lor și nu numai îi protegau dar și judecau, și executau și sentințele ce dau în contra'lor. Acest drept al consulilor se întemeiază nu pe capitulațiuni ci pe un obicei al pămîntului adecă un drept cutumier, și acești consuli fiind investiți cu un fel de suveranitate au caracterul de funcționari publici și ca atari pămîntul turcesc se bucură de privilegiul esteritorialității pe care în celelalte țeri nu'l au de cât ministrii. În toate țările, dar mai cu seamă în Orient, se afla o mulțime de oameni cari își perduse urma naționalităților, aceștia se puneau cînd sub protecțiunea unui consul cînd sub a altuia și ast-fel s'a născut în Turcia o nouă clasă de oameni, cari fără să fie de naționalitate frances, engles, evreu, însă protejați de consulul lor engles sau frances. Această stare de lucruri care încă o dată afirmă că și avî cuvîntul

hotărît a nu face nimic din ceea ce dorește dîsa, el așteaptă evenimentele.

La oara una de dimineață sosi trupa fără sgo. mot și se prezentă maiorului, care declară reșerșele terminate; ele n'auvî nici un rezultat, spre marea satisfacere a celor mai mulți moștenitori, cari mai bucurosi voiau a se încrede drepturilor lor decît bunavoinței foarte îndoișnice a repausatului.

— Acuma, domnilor dîse maiorul v'ed rog să veniți cu mine la Stollborg, căci am cuvînt a crede că repausatul a încredințat un testament dlui Stenson.

Și v'edîndu-i repedîndu-se cu toții cătră ușa camerei el adause:

— Pardon domnilor; Dl preot, dl Goeffe și eu avem o responsabilitate grea. Eu am să proced, foarte scrupulos și foarte oficial, am să culeg cât se poate de mulți martori serioși și nu pot îngădui, ca lucrurile să se petreacă fără ordine și fără priveghere. Binevoii și veniți cu mine în galeria Vênătoarelor; acolo au să fie adunați și ceialalți martori.

În adevăr, conform ordinilor date de maior, toți oaspeții castelului nou fură rugați a veni în galerie, spre marea ciudă a unora, cari voiau tocmai să plece, însă indelta vorbea în numele legii și trebuiau să asculte.

Contesa Elveda grabnică și activă cum era soșise mai întăiu. Ea găsi pe Cristian adormit pe o sofă.

său de a fi în împregiurările turcesci s'a încercat, ca să se aplice și la noi sub cuvînt că facem parte din imperiul otoman, noi ne am împotrivit în tot deauna acestor pretențiuni.

Mai întăiu că noi față de Turcia, ne am rezervat nu numai suveranitatea interioară — căci am avut tot-deauna dreptul de a legifera — ci suveranitatea esteroară; nu am renunțat nici o dată la dreptul de a încheia tractate cu națiunile străine noi înșine; chiar Austria a recunoscut dreptul nostru d'a încheia tractate făcînd mai multe convențiuni cu noi, între altele și cea comercială.

A venit tractatul de la Berlin: acest tractat, cînd a recunoscut independința noastră a atins și această cestiune însă din alt punct de vedere de cât acela, sub care s'a regulat această cestiune la cele-lalte State din orient; tractatul consacra ceea-ce exista în fapt, pînă ce Statul Român va încheia convențiuni consulare cu cele-lalte State.

Așa dar tractatul de la Berlin a menținut starea lucrurilor de mai înainte. În starea lucrurilor de mai înainte se afla d'o parte pretențiunile puterilor, obiecțiunile noastre de altă parte; aceasta din punctul de vedere teoretic, iar în fapt cestiunile speciale se rezolvau după dreptul internațional, de care se inspirau și tribunalele în sentințele lor și ministrul justiției în ordonanțele sale.

Este de dorit, ca să se lămurească și aceste relațiuni; căci ori-ce conflicte într'un Stat mic și altul mare, e tot-deauna în pericol cel mic de a vedî resolvîndu-se conflictul în defavoarea sa.

Din acest punct de vedere, bine a făcut de a intra în tractare guvernul nostru pentru regularea acestei cestiuni, însă l'ași ruga, dacă poate să ne spuie bazele înțelegerii și pe ce cale voesce a o rezolva: pe cale de convențiuni consulare sau în alt mod? D-lor, ca să mă resum, v'ed declar, cum am avut onoare să v'ed o spun și mai înainte, că nu a intrat în intențiunea mea să critic ducerea primului nostru ministru la Viena și la Gastein. Anul trecut D. Giers n'a făcut și dînsul aceeași călătorie? Și nu fără folos, căci de acolo s'a întors cu brațul Kiliei. De aceea scopul interpelării mele e să 'i întreb, cu ce s'a întors dela aceste vizite, ce rezultate ne a adus. Am dîs. (Aplause.)

Ședința se suspendă pentru câte-va minute. La redeschidere se dă cuvîntul d-lui Ianoli în cestiunea prealabilă.

Dsa dîse, că ceruse cuvîntul în cestiunea prealabilă spre a spune că interpelarea d-lui Stolojan astfel, cum a fost formulată la început nu poate fi primită de Cameră, căci îi calcă prerogativele ei.

D-sea terminînd cere dela guvern să răspundă acuma sau cînd va crede de cuvînță, cum stăm față cu puterile străine și dacă călătoriile făcute de rege și ministri nu pot fi luate ca o manifestație de simpatie pentru unele puteri și de îngrijire pentru altele.

D. C. A. Rosseti, în cestiune regulamentară, dîce că nu trebuie să ne abatem de la regulament, și d. ministru cată să răspundă interpelatorului și apoi să urmeze discuția. Ministrul e dator să răspundă interpelatorului.

Apoi, făcînd alusiune la d Ianoli, domnul C. A. Rosseti dîce că pentru prima oară a v'edut o interpelare la o altă interpelare. (Va urma.)

Varietăți.

* (Cas de moarte.) În momentul cînd am pus diarul sub presă, primîrăm trista scire despre moartea doamnei **Maria Frateș n. Bărbuc**, soția domnului **Alecsiu Frateș**, învățătoriu în Satulung.

* (Reuniunea femeilor române din A brud și giur.) pentru înființarea unei școale de fetițe, va arangia o petrecere cu tombolă și danș

— Ei bine, exclamă ea, Dta nu ești gata decît așa? . . . Și ce faci Dta aici? adause ea adresîndu-se cătră Margareta, care tocmai venea împreună cu guvernanta sa.

— Eu nu sciu, respunse Margareta: eu ascult un ordin general.

Apoi veni Olga împreună cu familia preotului dl Stangstadius ambasadorul cu oamenii săi, în sfîrșit toți oaspeții din castelul Waldemora în haine de drum și partea cea mai mare supărați a fi reținuți în momentul plecării, sau conturbați în somn. Ei murmurau mult, injurau clopotul lugubru, ce nu putu aștepta dîceau ei, pînă ce ar fi plecat lumea.

— Dară ce este? Ce vreau dela noi? dîceau v'eduvele: a dat baronul ordinul să jucăm aici și după moartea sa, sau sîntem condamnate să-l vedem în patul său de paradă? Eu n'ași crede; dară Dta?

— Cine este tinêrul acesta frumos, care iasă de aici? dîse ambasadorul cătră contesa Elveda: nu este tinêrul nostru băiat?

— Da, e aventurierul nostru, respunse ea. El tocmai a primit un bilet. Pare, că ordinul ce ne ține pe noi aici, pe el nu-l privește.

În adevăr, Cristian tocmai primise un plic de la dl Goeffe cu următorul conținut:

„Du-te în Stollborg și te îmbracă cum ai fost alaltă-eri la bal: și ne așteaptă în sala ursoaicei. Pune să curețe scara și ascunde gaura cu cartele cele mari.“ (Va urma.)

în favorul ei. Înainte de danț se vor sorti obiectele dăruite de damele române, cari au să le espedeze zeloasei presidente a Reuniunii, dnei Ana Gall. Balul acesta se va ține la 22 Noemvre. „Fam.“

* (Societatea preoților români din capitala României) Aflăm din jurnalele de dincolo de Carpați, că preoții din capitală vor înființa în curând o societate literară cu scopul ca adunându-se regulat în zilele hotărâte să dezbătă diferite chestiuni religioase, să țină discursuri și predici, cu un cuvânt să-și comunice ideile. Felicităm pe preoții capitalei pentru această frumoasă inițiativă și le urăm deplin succes dorind ca asemenea societăți preoțești să se formeze cât mai multe prin toate orașele din România. Este în adevăr un semn foarte îmbucurător, că preoții au început însuși a simți trebuința neapărată pentru dezvoltarea lor intelectuală și morală, care este singura basă solidă pentru îmbunătățirea pozițiunii lor materiale. E caracteristic pentru statul român că neglijează atât de ostentativ biserica.

* (O propoveduire bine plătită.) Acum s'au sfârșit peregrinajul musulmanilor la sfânta cetate Mecca în Arabia. El a ținut în anul acesta dela 11 până la 16 Octomvre. La 14 Oct. se făcu propoveduirea finală la muntele Aarifa, la care asistară aproape șeptedeci de mii de dreptcredincioși peregrinați din toate cornurile țărilor locuite de mohamedani. Propoveditorul un bătrân Sheikh din Mecca sta pe o cămilă și predică patru oare întregi în protiva nereligiozității crescânde a credincioșilor. El închieă cu sfaturile obicinuite, de a se pocăi căci în curând se va apropia sfârșitul lumii. După aceea își luă turbanul de pe cap și îl întinse pe pământ. Credincioșii aruncară cu toții pe dânsul bani de aur și de argint, ba unii chiar inele și cia-

sornice. Când bătrânul se coborî jos de pe munte, o mulțime de fanatici, printre cari se aflau chiar ofițeri și funcționari turci, se aruncară înaintea cămilei, lăsând-o să treacă, în linisce pe spinarea lor. Un neguțator din Hombo cumpără a doua și cămila cu 1250 franci.

* (Birouri telegrafice pe Ocean). Nu se vorbește acum în Englitera decât de un proiect îndestul de original, acela de a arunca în marea imense cilindre de 300 picioare lungime, a căror parte superioară ar avea forma unui far, iar partea inferioară, trasă de o greutate, ar sta sub apă. Într'un cuvânt, aceste aparate uriașe s'ar menține în echilibru în tocmai ca și o sticlă pe jumătate plină cu apă. Aceste faruri mișcătoare ar fi locuite și legate cu cablul transatlantic prin aparate telegrafice și fire. Aceasta nu e prima încercare de felul acesta, s'a încercat deja a se stabili birouri telegrafice pe Ocean dar ele n'au putut să reziste furtunelor. Se speră că încercarea va fi mai norocoasă de astădată și că problema va fi astfel rezolvită. Birourile telegrafice de pe Ocean ar fi mai cu seamă însărcinate cu transmiterea însemnărilor meteorologice atât de trebuitoare navigatorilor. Dacă reușește încercarea, știința face un pas însemnat înainte.

* (Dinți urieși.) Călătorul italian, comitele Antonelli, a trimis din excursiunea sa din Africa către societatea geografică din Roma, un mare număr de lădi cu obiecte etnografice. Printre aceste se află și șapte dinți de elefant, trimiși dar de regele Menelek regelui Italiei, unul din acești dinți are o lungime de 2 și 1/2 metri și o grosime de 50 centimetri; cântărește 50 de kilograme. Acest dinte valorează după prețurile, cari umblă în Aden aproape 2200 franci.

* (Bibliografic.) A apărut nrul 8 anul XVII din „Convorbiri literare“ cu următorul cuprins: O călătorie în satele moldovenesci din guberniat Cherson (Rusia) de Th. T. Burada; — Istoria unui băiat rău, care n'a fost nici odată pedepsit (de Mark Tivaiu) trad. de L.; — Sinziana și Pepelea, feerie națională în 5 acte de V. Alecsandri (actul V.) Lecțiunea de deschidere a cursului de Istoria Românilor la Universitatea de Iași de A. D. Xenopol. Schițe din Moldova de W. Kotzebue trad. de A.; — Părintele Pafnutie dela monăstirea Putna de E. Baican M'am gândit. . . ; Ai plecat. . . ; Să pot întinde. . . ; poezii de Veronica Miclă; Tempi passati, ochii iubitei poezii de V. Codrean; Eu miniature poezii de A. Bărsean, Moara de P. M.; Șeșetoarea de V. M.; Lângă un pianino, de G. C. De un cias Adio, poezie. Bibliografie. Corespondență.

Posta Redacțiunii.

Un domn din Sibiu ne roagă se facem atenți pr. colecțanții pentru fericitul Toma Stănilă la împiegurarea, că din 1 sta contribuților lipsește numele Dsale. Ne împlinim această datoriță. Omul poa e greșit ușor, mai ales la asemenea ocațiuni. Rugăm totodată și pe ce alalți colegi ai noștri, cari doară vor fi reflectat la cererea domnilor colecțanți se reproducă și aceea ta împiegurare.

Loterie.

Mercuri 17 Noemvre 1883.

Brünn: 26 49 10 6 33

Bursa de Viena și Pesta.

Din 20 Noemvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.—	120.—
S-risuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.60	78.70
S-rți de regularea Tisei	109.90	109.75
Galbin	5.73	5.72
Napoleon	9.57%	9.58
London (pe polița de trei luni)	120.40	120.60

Nr. 310.

[610] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Lupșei se publică prin această concurs pe baza „Statutului organic“ §. 63 combinat cu §. 23 punct 5. și a instrucțiunii votate de sinodul arhidieceșan la 13/25 Aprile 1877, Nr. 191. §. 7.

Reședința fiitorului protopresbiter va fi la locul central al tractului, în comuna Ofenbaia.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiter sunt: a) venitele ordinari protopresbiterali, cari stau din ajutoriul de stat și din tacsele, ce încurg pentru ședulele de cunună, pentru vizitarea comunelor tractuali, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale, b) venitele ordinari ale parohiei de clasa a III a din comuna Ofenbaia, însă numai, după ce va deveni aceasta vacantă, fiind de prezent definitiv ocupată.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și bine meritați pe terenul bisericesc și scolar, în special aceia: cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale, cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vre-unul din instituturile metropoliei noastre, și au susținut cu succes bun examenul riguros de calificățiune; sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre un institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au depus examenul de calificățiune înaintea comisiunii esaminătoare a consistoriului arhidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificățiune profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea examenelor de calificățiune, dacă în celelalte au calificățiunea prescrișă de mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrișă calificățiune gimnasială acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acurateța manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor avea dela consistoriul arhidieceșan (plenary) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au a-și așterne suplicile de concurs la Veneratul consistoriu arhidieceșan în Sibiu în restimp de 30 de zile dela prima publicare a acestui con-

curs în foaia „Telegraful Român“ alăturând câte o tabelă de calificățiune, care se conține date esacte și speciale în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului, anii etății, (anul, luna, și ziua născerei); studiile pregătitoare afară de cele teologice (anul, locul și categoria acelora, examen de maturitate, doctorat și altele); studiile pregătitoare teologice (anul, locul acelora și examenul de calificățiune); serviciile de până acum pe terenul bisericesc (timpul, locul și categoria acelora); în fine cunoștința limbilor și alte reflexiuni. Datele din această tabelă sunt de a se întări cu documente, cari să se accludă în original, precum; carte de botez, testimonii școlastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificățiune, atestate de servicii bisericesci și eventualmente toate altfel de recomandări.

Ofenbaia, 17 Septembrie 1883.

Comitetul protopresbiteral gr. or. al tractului Lupșei.

Ioan Danciu m. p., Petru Gosia m. p.,
președ comit protop. notar

Nr. 505.

[601] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea unui post de învățătoriu la școala capitală gr. or. din opidul Rășinari, prin aceasta se escrie concurs cu termen până la 30 Noemvre st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Salariu anual de 350 fl. v. a. și relut pentru quartir și lemne 60 fl. v. a. plătiți în rate lunare anticipative.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne în termenul prefript petițiunile lor, instruite după prescrișele legilor, la comitetul parochial din opidul Rășinari.

Sibiu, 28 Octombrie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiului în conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon Popescu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 321.

[609] 1—1

Publicațiune.

În sensul Regulamentului pentru procedura judecătorească în cauze matrimoniale, votat de congresul național bisericesc al metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania în 22 Octobrie 1878 Nr. 266 Congr. §. 124

se aduce la cunoștință publică, că Nicolae Drăgicoidin Bod, în protopresbiteratul al II-lea al Brașovului, care pribegese în lume de 16 ani, nepresntându-se înaintea Scaunului protopresbiteral în urma edictului scris în termenul prescriș, prin sentința prea veneratului consistoriu arhidieceșan ddto 1 Novembre a. c. Nr. 869 B. socia lui Maria Aldea este despărțită cu totul de dânsul.

Brașov în 7 Novembre 1883.

Ioan Petric m. p.,
protopresbiter.

Cunoscutul

OLEIU PENTRU AUȘ

m'a curat radical de învechita mea asurđială, care o am căpătat la asediul Sevastopolului. Astăđi, mulțămită acestui remediu, mi-am redobândit perfect, ca prin minune aușul, motiv, ce mă îndeamnă să Vă mulțămes public și să recomand ori cui suferă de asurđeală, acest remediu neprețuit.

Principele Jan de Hiestov.

Crovnno. [611] 1

Acest **oleiu pentru auș**, împreună cu arătarea modului de întrebuințare se poate căpăta cu preț 2 fl. 40 cr. la Iulius Graetz, Viena, Sechshaus, Hauptstrasse 47.

Anunțiu.

Subscrișul — care pricepe pe deplin **afacerile de economie, agrarie**, și cele referitoare la vite de atare economie, și care știe scrie, ceti și vorbi limba germană, maghiară și română — Caută un loc de dregătoria economic.

Respus la adresă: [608] 1—3

Frideric Schuster,
econom în M-diaș.

Turnătoare de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru facerea de clopote noue, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea — precum și pentru constru, irea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanță pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coroane) de lemn, fer turnat și făurit; astfel construite, că după ce sunt usuate pe



o parte se poată fi învêrtite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai întins, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfel de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune de fer făurit pentru clopote solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și **toace** din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construesc clopote și pe lîngă plătierea făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna în magaziu.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și prompt se recomandă

Antonie Novotny.

[359] 10—10

Timișoara, Fabrică.

Adam Hölle,

croitoriu

în Sibiu, Piața mare Nr. 5

și permite a aduce la cunoștință publicului de aici și cel strein că și în sezonul acesta și a provădit prăvălia sa, care există de mai mult timp, cu cea mai bună

materie de postav și lână,

aleasă propriu din fabricele cele mai renumite, și sunt în plăcuta poziție a presta ori ce comande pentru haine bărbătesci în modul prompt și cel mai solid.

Spre orientare.

[612] 1

Un rînd întreg de haine bărbătesci dela 15 până la 34 fl. Palton dela 15 până la 24 fl. Palton de carnă dela 18 până la 36 fl. Toate aceste din materie de calitate cea mai bună.

Contând la spriginul binevoitor al patronilor mei, stau bun pentru serviciul solid și real.